

Jan Nekula a Marie Karlíková

Jan Nekula se narodil v Mladoňovicích v roce 1942, v době, kdy spravedlnost a láska byly lidem cizí. „To byla doba úžasného strachu,” vzpomíná Jan Nekula. Láska však v rodině Nekulových nechyběla.

Anna Nekulová, rozená Karásková, a František Nekula byli sedláci z Mladoňovic, kterým se i přes jejich dobré srdce stala osudnou nespravedlnost, která byla v 50. letech v Československé republice „normálním postupem“ komunistické vlády.

Anna Nekulová a František Nekula měli tři děti: nejstaršího Josefa (nar. 1933), dceru Marii (nar. 1935) a nejmladšího Jana.

Sourozenci chodili do školy v Mladoňovicích, později do Police. Po škole denně pomáhali svým rodičům s dobyt看em a s prací na poli. Sedláci to v 50. letech minulého století neměli jednoduché. Pan František Nekula byl člověk s dobrým srdcem a rád pomáhal všem sedlákům z vesnice. Když se komukoliv rozbil stroj, tak František Nekula neváhal a hned přišel na pomoc.

František Nekula byl člověk s dobrým srdcem, přesto měl být vyslýchán a uvězněn. Přálo tomu štěstí nebo snad náhoda – když jel s družstevním traktorem na zkušební projížďku, spadl z návěsu. Byl dlouhou dobu nemocný a musel nosit korzet. Díky tomu byl práceneschopný a jeho vyslýchání se stále protahovalo. Když přešel nějaký čas a František Nekula alespoň trochu mohl, sedl na kolo a emigroval do Rakouska. Tehdy ještě nestřežené hranice překonal, i když ne zcela bez problémů.

Na hranicích z Česka do Rakouska ho chytil rakouský policista. Když Františku Nekulovi řekl, že musí jít s ním, pan Nekula opáčil: „Nepůjdu, to mě radši zastřelte.” Rakouský policista odvětil, že to přece nemůže udělat, a tak pan Nekula utekl. Později se dostal až do Spolkové republiky Německo. Do Československa se vrátil až v roce 1976.

Když František Nekula emigroval, jeho rodinu čekaly výslechy a další nepříjemnosti.

Vyslýchána nebyla jen jeho manželka Anna Nekulová, ale i jejich děti, včetně jedenáctiletého Jana: „Já to vidím do dneška, jak vyšetřovatel vztekle mlátí do skříní“. Anna Nekulová dobře věděla, kam její manžel utekl, ale nikdy nic nepřiznala.

Po neúspěšných výsleších jim odvedli dobytek a zabavili veškerý majetek. Rodina Nekulových byla vystěhována až do vzdálené Polničky u Žďáru nad Sázavou. Na přestěhování jim byl přidělen pouze jeden traktor. Cesta byla dlouhá, ale v Polničce je přijali velmi dobře. „Maminka se celou dobu modlila, abychom měli dobré sousedy a ono opravdu ano. Dodnes tam máme známé, každou chvíli si voláme, přijali nás tam velice dobře,“ vzpomíná se slzami v očích Marie Karlíková, dcera Anny Nekulové

Statečnost Anny Nekulové dokládá vzpomínka jejího syna Jana: „Maminka si nikdy za celou tu těžkou dobu na nic a na nikoho nestěžovala. Nikdy!“

Karásková, Anna
*28.06.10 +15.02.01

Josef
*09.03.33

Würrz, Elizabeth

- 1. Daniel
- 2. Susan
- 3. Yasmin

Marie
*15.01.35

Karlík, Jan

- 1. Alena
- 2. Stanislav

Nekula, František
*07.12.07 +05.01.88

Jan
*17.03.42

Chromá, Helena

- 1. Jana
- 2. Helena
- 3. Ivana